

[Niels Jørgen Nielsen.]

det lidt nærmere. Når vi ser bort fra overgangsperioden indtil 1. januar 1973, er der nu gået 10 måneder, og jeg spørger ministeren: er der i det hele taget ikke givet tilladelser til udlejning i disse 10 måneder? Er der givet tilladelser, så vil jeg gerne spørge, hvordan de fordeler sig sådan cirka med hensyn til private, selskaber og andre.

Så er der et andet spørgsmål vedrørende denne udlejning, og det drejer sig om definitionen af begrebet ejerskifte. Hvordan definerer man i administrationen dette begreb? Det har stor interesse for alle dem, der før den 9. februar 1972 drev dette erhverv med udlejning af sommerhuse. Jeg forstår, at der måske er forskellig opfattelse af, hvordan dette begreb bør fortolkes.

Miljøministeren (Helge Nielsen): Det er ikke muligt for mig her at give en talmæssig opgørelse. Det tror jeg heller ikke hr. Niels Jørgen Nielsen vil forlange, men jeg vil da love hr. Niels Jørgen Nielsen at aflevere en sådan talmæssig opgørelse over den virksomhed, der har været.

Jeg vil godt pege på, at lovens grundholdning nerop har været at forhindre erhvervsmæssig udlejning ud fra den betragtning at tillod vi erhvervsmæssig udlejning, skulle vi efter EF-reglerne tillade samme virksomhed for udenlandske statsborgere, og det var jo hovedhensigten med gennemførelsen af loven at hindre dette. Loven siger jo udtrykkeligt, at almennyttige virksomheder kan foretage denne udlejning og ikke andre. Vi har taget hensyn til alle dem, der i forvejen havde denne tilladelse, de har naturligvis kunnet fortsætte, ligesom vi, som jeg sagde til hr. Hans Toft, også har taget hensyn til overgangstilfældene, og vi har været, synes jeg selv, meget liberale ved bedømmelsen af overgangstilfælde.

Vi har i øvrigt både vedrørende det første og vedrørende det andet spørgsmål, som hr. Niels Jørgen Nielsen rettede til mig, klart redegjort for vores praksis i folketingets markedsudvalg, hvor der er givet tilslutning til den praksis og den administration af lovgivningen, som vi har gennemført, ligesom folketingets udvalg for fysisk planlægning er blevet orienteret herom.

Jeg kan sige vedrørende det sidste spørgsmål, om ejerskifte, at vi har, også med til-

slutning fra folketingets markedsudvalg, fået en meget mere liberal holdning end den, der egentlig var tiltænkt med loven, således at vi ikke i tilfælde af arv, separation, skilsmisse eller andre ting sætter folk i vanskeligheder ved ejerskifte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bendix* til miljøministeren:

„Hvornår forestiller regeringen sig at Danmark får sine første atomkraftværker, og hvor tænker man sig dem placeret?“
(Spm. nr. 24)

Bendix: Gennem den seneste tids begivenheder er vi blevet gjort opmærksom på, hvad vi vel alle sammen mere eller mindre har vidst før, at vi er overordentlig stærkt afhængige af olien, den energikilde, som er den væsentligste for det danske samfund.

Samtidig med at vi er blevet gjort opmærksom på, hvor overordentlig stærkt afhængige vi er af denne energikilde, ved vi også, at der på længere sigt ikke er ubegrænsede ressourcer af råolie til rådighed. Tillige har vi kunnet notere her i den seneste tid, at når der opstår vanskeligheder som dem, vi har kunnet se, rammer det f. eks. vores miljøpolitik.

Jeg har hæftet mig ved, at miljøministeren har været nødt til i første omgang at opgive de skærpede krav vedrørende oliens svovlindhold i det københavnske område, fordi der ikke længere var mulighed for at få olie af den kvalitet, der var behov for i denne sammenhæng.

Det er alt sammen bedrøveligt og beklageligt, og det rejser det spørgsmål: hvilken politik agter regeringen at føre på energiområdet? Over for miljøministeren er det i den forbindelse naturligt at stille to spørgsmål, som ligger i det spørgsmål, jeg har stillet til ministeren. For det første: har regeringen, og i dette tilfælde med udgangspunkt i miljøministerens ressortområde, en tidsfølgeplan for udviklingen af alternative energiresourcer? For det andet: hvor langt er regeringen fremme i retning af definitive placeringer af eventuelle atomkraftværker f. eks.? Jeg forestiller mig naturligvis ikke, at ministeren skal komme herop og sætte fingeren på kortet og sige: dér har vi tænkt